

สรุปข่าวกรมส่งเสริมการเกษตร

กลุ่มเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

โทร.02-579-5519 mail : agritech.pr@gmail.com

สรุปข่าวกรมส่งเสริมการเกษตร ประจำวันที่ 3-4 กุมภาพันธ์ 2565

ส่วนกลาง		
ประเด็น	หัวข้อข่าว	ช่องทางการเผยแพร่
พืชโพรง	1. กรมส่งเสริมการเกษตร แนะนำวิธีเลี้ยงพืชโพรง สำหรับเกษตรกรมือใหม่	สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อการเกษตร
	2. กรมส่งเสริมการเกษตร แนะนำวิธีเลี้ยงพืชโพรง สำหรับเกษตรกรมือใหม่ เพื่อให้ได้ น้ำผึ้งที่สะอาดปราศจากสิ่งเจือปน	สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์
	3. กรมส่งเสริมการเกษตร แนะนำวิธีเลี้ยงพืชโพรง สำหรับเกษตรกรมือใหม่	Thailandplus+
	4. เกษตรแนะนำวิธีเลี้ยงพืชโพรง สร้างรายได้ให้เกษตรกรมือใหม่	บ้านเมือง
นาเกลือ	5. กรมส่งเสริมการเกษตร ยกระดับแปลงนาเกลือ ผลิตเกลือขาว ไร้เกลือดำ	Thailandplus+
	6. ยกระดับแปลงใหญ่ 'นาเกลือ' สมุทรสาคร ดันเป็น GAP สร้างมูลค่าเพิ่ม	แนวหน้า
	7. กรมส่งเสริมการเกษตร ยกระดับแปลงนาเกลือ ผลิตเกลือขาว ไร้เกลือดำ	สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อการเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร แนะนำวิธีเลี้ยงผึ้งโพรง สำหรับเกษตรกรมือใหม่

นายเข้มแข็ง ยุติธรรมดำรง อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เปิดเผยว่า ผึ้งโพรง (*Apis cerana*) เป็นผึ้งพื้นเมืองของไทยมีอยู่ทุกภูมิภาค เป็นแมลงช่วยผสมเกสรพืชตามธรรมชาติ และพืชผลทางการเกษตร สามารถสร้างความหลากหลายทางชีวภาพได้ โดยการเลี้ยงผึ้งโพรงให้ประสบความสำเร็จ ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และความหลากหลายของพืชอาหารผึ้ง มีปริมาณน้ำหวานและเกสรมากต่อเนื่อง เกษตรกรมือใหม่สามารถทำการล่อผึ้งโพรงจากธรรมชาติมาใส่คอนเลี้ยงไว้ในกล่องเลี้ยงได้ ซึ่งการจัดการก็ไม่ยุ่งยาก ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ ประกอบกับผลิตภัณฑ์จากผึ้งเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ และน้ำผึ้งมีประโยชน์ต่อสุขภาพ เก็บไว้ได้นาน จำหน่ายได้ราคาสูง เป็นที่ต้องการของตลาด สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอีกทางหนึ่งด้วยรูปแบบการเลี้ยงผึ้งโพรงไทยในปัจจุบัน มี 3 ขั้นตอน คือ 1) เลือกสถานที่ตั้งรังผึ้งโพรง โดยให้เลือกพื้นที่ที่มีพืชอาหารของผึ้งโพรงอุดมสมบูรณ์ ได้แก่ น้ำหวาน เกสรดอกไม้ และควรอยู่ใกล้แหล่งน้ำสะอาด ร่มเย็นหรือใต้ต้นไม้ ไม่มีลมโกรก ห่างจากแหล่งชุมชน และปลอดภัยจากการใช้สารป้องกันกำจัดแมลง 2) การหาผึ้งโพรงมาเลี้ยง สามารถเลือกทำได้หลายวิธีโดยการซื้อผึ้ง การล่อผึ้ง หรือการจับผึ้งเข้าคอนเลี้ยง ซึ่งหากใช้วิธีแรก คือ การซื้อ ควรเลือกซื้อผึ้งที่มีรังสมบูรณ์มีตัวอ่อน น้ำผึ้ง และเกสรเพียงพอ รวมถึงต้องซื้อในช่วงที่ผึ้งอยู่กับที่ไม่หนีรังและเป็นช่วงที่มีดอกไม้บาน ส่วนอีกวิธีหนึ่ง คือ การล่อผึ้ง เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในปัจจุบัน ช่วงเวลาที่เหมาะสมคือช่วงที่เริ่มหมดฤดูฝน และพืชกำลังออกดอก รังที่เหมาะสมในการล่อผึ้งควรทำจากไม้เก่า ๆ หรือทำด้วยใบหรือทางมะพร้าว ก่อนที่จะนำไปวางรังล่อผึ้งจะต้องเตรียมไขผึ้งโพรงที่บริสุทธิ์หาบริเวณผารังก่อน ด้านหน้ามีรูให้ผึ้งเข้าออกได้ ควรตั้งให้สูงจากพื้นดินประมาณ 50 ซม. – 1 เมตร และควรดูแลทำความสะอาดรังไม่ให้มีมดเข้ามาทำรังอาศัยอยู่ โดยตรวจสอบรังทุก 7 – 10 วัน สำหรับวิธีสุดท้าย คือ การจับผึ้งเข้าคอน เป็นวิธีการที่นำผึ้งที่อาศัยอยู่ตามโพรงไม้ โพรงหิน หรือซอกหิน หรือกิ่งอพพพะเกาะรวมกลุ่มกันบนกิ่งไม้ นำมาตัดตรงบังคับเข้าคอนแล้วนำไปวางเลี้ยงในกล่องเลี้ยงผึ้งที่เตรียมไว้ โดยการตัดตรงผึ้งในรังผึ้งมาใส่ในคอนผึ้ง หลังจากนั้นก็จับนางพญาผึ้งใส่กลัก และพยายามปิดตัวผึ้งเข้าในรังใหม่ให้มากที่สุด ผึ้งงานจะเข้าในรังใหม่ตามนางพญาผึ้ง ทั้งไว้ 2 – 3 วัน จึงปล่อยนางพญาผึ้ง จะได้รังใหม่มา 1 รัง ทำได้ทั้งปี โดยต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ รังเลี้ยง คอนผึ้ง รังล่อผึ้งโพรง ชุดป้องกันผึ้งต่อย หมวกกันผึ้งต่อย แปรงปิดตัวผึ้ง กลักขังนางพญา เครื่องพ่นควัน มีด ลวดแสแตนเลส เป็นต้น 3) การจัดการดูแลรังผึ้งโพรง ควรตรวจรังผึ้งทุก 10 วัน ในช่วงเช้าหรือเย็น

อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวเพิ่มเติมว่า ข้อควรปฏิบัติในการจัดการดูแลรังผึ้งโพรง ได้แก่ การตรวจภายนอกรังผึ้ง สังเกตได้จากตัวผึ้งที่เลี้ยงมีสุขภาพดี คือ ผึ้งงานมีเกสรติดขาหลังมา และบินเข้าออกจากปากทางเข้าสม่ำเสมอ หน้ารังสะอาด ไม่มีศัตรูรบกวน เช่น มด คางคก เป็นต้น การตรวจภายในรังผึ้ง ตรวจสอบได้จากการดูปริมาณผึ้งให้สัมพันธ์กับคอน โดยที่มีผึ้งเกาะเต็มทุกด้านของคอน มีการเก็บน้ำผึ้งมาก และตรวจดูการวางไข่ของนางพญาผึ้ง นางพญาผึ้งที่ดีจะมีการวางไข่สม่ำเสมอ ผึ้งไม่ดุ ขยันหาอาหาร ด้านทานโรค และไม่ควรให้มีการสร้างหลอดนางพญาบ่อย ๆ ตลอดจนตรวจดูสภาพรังผึ้ง โรคและศัตรูผึ้ง เช่น หนอนผีเสื้อกินไขผึ้ง ไรศัตรูผึ้ง ถ้ามีต้องป้องกันและกำจัด

สำหรับการเก็บน้ำผึ้งในได้คุณภาพควรเก็บในช่วงที่มีน้ำผึ้งปริมาณมาก น้ำผึ้งที่ได้ควรมีความชื้นไม่เกินร้อยละ 21 โดยการเก็บน้ำผึ้งจะมีวิธีเก็บ 2 วิธี ได้แก่ วิธีที่ 1 เก็บน้ำผึ้งจากรังหล่อ ผึ้งโพรงจะสร้างรวงอยู่ใต้ฝารังให้หางฝารัง ตัดเอาเฉพาะรวงน้ำผึ้ง ส่วนรวงตัวอ่อนและดักแด้นำเข้าคอนแล้วเก็บไว้ในรัง นำส่วนที่เป็นน้ำผึ้งมาสับลงบนตะแกรงกรองสแตนเลสเพื่อให้น้ำผึ้งไหลออกมา วิธีที่ 2 เก็บน้ำผึ้งจากรังที่นำรวงผึ้งใส่คอนให้ตัดเฉพาะส่วนที่เป็นน้ำผึ้งแล้วนำไปสับบนตะแกรงเพื่อให้น้ำผึ้งไหลออกมา ในกรณีมีถังสไลด์ให้นำรวงที่มีน้ำผึ้งมาปาดไขผึ้งที่ปิดหลอดรวงออกทั้งสองด้าน แล้วนำไปใส่ถังสไลด์แล้วกรองน้ำผึ้งด้วยตะแกรงกรอง จากนั้นทำการพักน้ำผึ้งไว้ในถังหรือภาชนะปากกว้าง ประมาณ 1 สัปดาห์ ควรกรองด้วยผ้ากรองอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้น้ำผึ้งที่สะอาดปราศจากสิ่งเจือปน แล้วจึงนำน้ำผึ้งไปบรรจุในภาชนะที่สะอาดเพื่อจำหน่ายต่อไป

NNT สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์
NATIONAL NEWS BUREAU OF THAILAND

กรมส่งเสริมการเกษตร แนะนำวิธีเลี้ยงผึ้งโพรง สำหรับเกษตรกรมือใหม่ เพื่อให้ได้น้ำผึ้งที่สะอาดปราศจากสิ่งเจือปน

นายเข้มแข็ง ยุติธรรมดำรง อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เปิดเผยว่า ผึ้งโพรง เป็นผึ้งพื้นเมืองของไทย มีอยู่ทุกภูมิภาค เป็นแมลงช่วยผสมเกสรพืชตามธรรมชาติ และพืชผลทางการเกษตร สามารถสร้างความหลากหลายทางชีวภาพได้ โดยการเลี้ยงผึ้งโพรงให้ประสบความสำเร็จ ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และความหลากหลายของพืชอาหารผึ้ง มีปริมาณน้ำหวานและเกสรมากต่อเนื่อง เกษตรกรมือใหม่สามารถทำการล่อผึ้งโพรงจากธรรมชาติ มาใส่คอนเลี้ยงไว้ในกล่องเลี้ยงได้เอง ซึ่งการจัดการก็ไม่ยุ่งยาก ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ ประกอบกับผลิตภัณฑ์จากผึ้งเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ และน้ำผึ้งมีประโยชน์ต่อสุขภาพ เก็บไว้ได้นาน จำหน่ายได้ราคาสูง เป็นที่ต้องการของตลาด สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอีกทางหนึ่งด้วย

รูปแบบการเลี้ยงผึ้งโพรงไทยในปัจจุบัน มี 3 ขั้นตอน คือ 1) เลือกสถานที่ตั้งรังผึ้งโพรง โดยให้เลือกพื้นที่ที่มีพืชอาหารของผึ้งโพรงอุดมสมบูรณ์ 2) การหาผึ้งโพรงมาเลี้ยง สามารถเลือกทำได้หลายวิธีโดยการซื้อผึ้ง การล่อผึ้ง หรือการจับผึ้งเข้าคอนเลี้ยง ควรดูแลทำความสะอาดรังไม่ให้มีมดเข้ามาทำรังอาศัยอยู่ โดยตรวจสอบรังทุก 7 – 10 วัน และ 3) การจัดการดูแลรังผึ้งโพรง ควรตรวจรังผึ้งทุก 10 วัน ในช่วงเช้าหรือเย็น ทั้งนี้ ข้อควรปฏิบัติในการจัดการดูแลรังผึ้งโพรง ได้แก่ การตรวจภายนอกรังผึ้ง สังเกตได้จากตัวผึ้งที่เลี้ยงมีสุขภาพดี คือผึ้งงานมีเกสรติดขาหลังมา และบินเข้าออกจากปากทางเข้าสุม่าเสมอ หน้ารังสะอาด ไม่มีศัตรูรบกวน เช่น มด คางคก เป็นต้น การตรวจภายในรังผึ้ง ตรวจได้จากการดูปริมาณผึ้งให้สัมพันธ์กับคอน โดยที่มีผึ้งเกาะเต็มทุกด้านของคอน มีการเก็บน้ำผึ้งมาก และตรวจดูการวางไข่ของนางพญาผึ้ง นางพญาผึ้งที่ดีจะมีการวางไข่สุม่าเสมอ ผึ้งไม่ดุ ขยันหาอาหาร ต้านทานโรค และไม่ควรให้มีการสร้างหลอดนางพญาบ่อย ๆ ตลอดจนตรวจดูสภาพรวงผึ้ง โรคและศัตรูผึ้ง สำหรับการเก็บน้ำผึ้งในได้คุณภาพควรเก็บในช่วงที่มีน้ำผึ้งปริมาณมาก ๆ น้ำผึ้งที่ได้ควรมีความชื้นไม่เกิน ร้อยละ 21

การเก็บน้ำผึ้งจะมี วิธีเก็บ 2 วิธี ได้แก่วิธีที่ 1 เก็บน้ำผึ้งจากรังล่อ ผึ้งโพรงจะสร้างรวงอยู่ใต้ฝารัง ให้หยางฝารัง ตัดเอาเฉพาะรวงน้ำผึ้ง ส่วนรวงตัวอ่อนและดักแด้น้ำเข้าคอนแล้วเก็บไว้ในรัง นำส่วนที่เป็นน้ำผึ้งมาสับลงบนตะแกรงกรองสแตนเลสเพื่อให้น้ำผึ้งไหลออกมา วิธีที่ 2 เก็บน้ำผึ้งจากรังที่นำรวงผึ้งใส่คอน ให้ตัดเฉพาะส่วนที่เป็นน้ำผึ้งแล้วนำไปสับบนตะแกรงเพื่อให้น้ำผึ้งไหลออกมา เพื่อให้ได้น้ำผึ้งที่สะอาดปราศจากสิ่งเจือปน แล้วจึงนำน้ำผึ้งไปบรรจุในภาชนะที่สะอาดเพื่อจำหน่ายต่อไป

กรมส่งเสริมการเกษตร แนะนำวิธีเลี้ยงผึ้งโพรง สำหรับเกษตรกรมือใหม่

นายเข้มแข็ง ยุติธรรมดำรง อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เปิดเผยว่า ผึ้งโพรง (*Apis cerana*) เป็นผึ้งพื้นเมืองของไทยมีอยู่ทุกภูมิภาค เป็นแมลงช่วยผสมเกสรพืชตามธรรมชาติ และพืชผลทางการเกษตร สามารถสร้างความหลากหลายทางชีวภาพได้ โดยการเลี้ยงผึ้งโพรงให้ประสบความสำเร็จ ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และความหลากหลายของพืชอาหารผึ้ง มีปริมาณน้ำหวานและเกสรมากต่อเนื่อง เกษตรกรมือใหม่สามารถทำการล่อผึ้งโพรงจากธรรมชาติ มาใส่คอนเลี้ยงไว้ในกล่องเลี้ยงได้เอง ซึ่งการจัดการก็ไม่ยุ่งยาก ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ ประกอบกับผลิตภัณฑ์จากผึ้งเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ และน้ำผึ้งมีประโยชน์ต่อสุขภาพ เก็บไว้ได้นาน จำหน่ายได้ราคาสูง เป็นที่ต้องการของตลาด สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอีกทางหนึ่งด้วย

รูปแบบการเลี้ยงผึ้งโพรงไทยในปัจจุบัน มี 3 ขั้นตอน คือ

- 1) เลือกสถานที่ตั้งรังผึ้งโพรง โดยให้เลือกพื้นที่ที่มีพืชอาหารของผึ้งโพรงอุดมสมบูรณ์ ได้แก่ น้ำหวาน เกสรดอกไม้ และควรอยู่ใกล้แหล่งน้ำสะอาด ร่มเย็นหรือใต้ต้นไม้ ไม่มีลมโกรก ห่างจากแหล่งชุมชน และปลอดภัยจากการใช้สารป้องกันกำจัดแมลง
- 2) การหาผึ้งโพรงมาเลี้ยง สามารถเลือกทำได้หลายวิธีโดยการซื้อผึ้ง การล่อผึ้ง หรือการจับผึ้งเข้าคอนเลี้ยง ซึ่งหากใช้วิธีแรก คือการซื้อ ควรเลือกซื้อผึ้งที่มีรังสมบูรณ์มีตัวอ่อน น้ำผึ้ง และเกสรเพียงพอ รวมถึงต้องซื้อในช่วงที่ผึ้งอยู่กับที่ไม่วิ่งและเป็นช่วงที่มีดอกไม้บาน ส่วนอีกวิธีหนึ่ง คือการล่อผึ้ง เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในปัจจุบัน ช่วงเวลาที่เหมาะสมคือช่วงที่เริ่มหมดฤดูฝนและพืชกำลังออกดอก รังที่เหมาะสมในการล่อผึ้งควรทำจากไม้เก่าๆ หรือทำด้วยใบหรือทางมะพร้าว ก่อนที่จะนำไปวางรังล่อผึ้งจะต้องเตรียมไขผึ้งโพรงที่บริสุทธิ์ทาบริเวณฝา รังก่อน ด้านหน้ามีรูให้ผึ้งเข้าออกได้ ควรตั้งให้สูงจากพื้นดินประมาณ 50 ซม. – 1 เมตร และควรดูแลทำความสะอาดรังไม่ให้มีมดเข้ามาทำรังอาศัยอยู่ โดยตรวจสอบรังทุก 7 – 10 วัน สำหรับวิธีสุดท้าย คือการจับผึ้งเข้าคอน เป็นวิธีการที่นำผึ้งที่อาศัยอยู่ตามโพรงไม้ โพรงหิน หรือซอกหิน หรือกำลังอพยพเกาะรวมกลุ่มกันบนกิ่งไม้ นำมาตัดรวงบังคับเข้าคอนแล้วนำไปวางเลี้ยงในกล่องเลี้ยงผึ้งที่เตรียมไว้ โดยการตัดรวงผึ้งในรังผึ้งมาใส่ในคอนผึ้ง

หลังจากนั้นก็จับนางพญาผึ้งใส่สลัก และพยายามปิดตัวผึ้งเข้าในรังใหม่ให้มากที่สุด ผึ้งงานจะเข้าในรังใหม่ตามนางพญาผึ้ง ทั้งตัว 2 – 3 วัน จึงปล่อยนางพญาผึ้ง จะได้รังใหม่มา 1 รัง ทำได้ทั้งปี โดยต้องเตรียมวัสดุ

อุปกรณ์ ได้แก่ รังเลี้ยง คอนผึ้ง รังล่อผึ้งโพรง ชุดป้องกันผึ้งต่อย หมวกกันผึ้งต่อย แปรงปิดตัวผึ้ง กลักขังนางพญา เครื่องพนควั่น มีด ลวดแสแตนเลส เป็นต้น

3) การจัดการดูแลรังผึ้งโพรง ควรตรวจรังผึ้งทุก 10 วัน ในช่วงเช้าหรือเย็น

อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวเพิ่มเติมว่า ข้อควรปฏิบัติการจัดการดูแลรังผึ้งโพรง ได้แก่ การตรวจภายนอกรังผึ้ง สังเกตได้จากตัวผึ้งที่เลี้ยงมีสุขภาพดี คือผึ้งงานมีเกสรติดขาหลังมา และบินเข้าออกจากปากทางเข้าสม่ำเสมอ หน้ารังสะอาด ไม่มีศัตรูรบกวน เช่น มด คางคก เป็นต้น การตรวจภายในรังผึ้ง ตรวจได้จากการดูปริมาณผึ้งให้สัมพันธ์กับคอน โดยที่มีผึ้งเกาะเต็มทุกด้านของคอน มีการเก็บน้ำผึ้งมาก และตรวจดูการวางไข่ของนางพญาผึ้ง นางพญาผึ้งที่ดีจะมีการวางไข่สม่ำเสมอ ผึ้งไม่ดุ ขยันหาอาหาร ต้านทานโรค และไม่ควรมีการสร้างหลอดนางพญาบ่อย ๆ ตลอดจนตรวจดูสภาพรวงผึ้ง โรคและศัตรูผึ้ง เช่น หนอนผีเสื้อกินไขผึ้ง ไรศัตรูผึ้ง ถ้ามีต้องป้องกันและกำจัด

สำหรับการเก็บน้ำผึ้งในได้คุณภาพควรเก็บในช่วงที่มีน้ำผึ้งปริมาณมากๆ น้ำผึ้งที่ได้ควรมีความชื้นไม่เกิน ร้อยละ 21 โดยการเก็บน้ำผึ้งจะมี วิธีเก็บ 2 วิธี ได้แก่วิธีที่ 1 เก็บน้ำผึ้งจากรังล่อ ผึ้งโพรงจะสร้างรวงอยู่ใต้ฝารัง ให้หยายฝารัง ตัดเอาเฉพาะรวงน้ำผึ้ง ส่วนรวงตัวอ่อนและดักแด้นำเข้าคอนแล้วเก็บไว้ในรัง นำส่วนที่เป็นน้ำผึ้งมาสับลงบนตะแกรงกรองแสแตนเลสเพื่อให้น้ำผึ้งไหลออกมา วิธีที่ 2 เก็บน้ำผึ้งจากรังที่นำรวงผึ้งใส่คอน ให้ตัดเฉพาะส่วนที่เป็นน้ำผึ้งแล้วนำไปสับบนตะแกรงเพื่อให้น้ำผึ้งไหลออกมา ในกรณีมีถังสไลด์ให้นำรวงที่มีน้ำผึ้งมาปาดไขผึ้งที่ปิดหลอดรวงออกทั้งสองด้าน แล้วนำไปใส่ถังสไลด์แล้วกรองน้ำผึ้งด้วยตะแกรงกรอง จากนั้นทำการพักน้ำผึ้งไว้ในถังหรือภาชนะปากกว้าง ประมาณ 1 สัปดาห์ ควรกรองด้วยผ้ากรองอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้น้ำผึ้งที่สะอาดปราศจากสิ่งเจือปน แล้วจึงนำน้ำผึ้งไปบรรจุในภาชนะที่สะอาดเพื่อจำหน่ายต่อไป

บ้านผึ้ง

เกษตรกรแนะวิธีเลี้ยงผึ้งโพรง สร้างรายได้ให้เกษตรกรมือใหม่

วันพฤหัสบดีที่ 3 กุมภาพันธ์ 2565 นายเข้มแข็ง ยุติธรรมดำรง อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรเปิดเผยว่า ผึ้งโพรง (*Apis cerana*) เป็นผึ้งพื้นเมืองของไทยมีอยู่ทุกภูมิภาค เป็นแมลงช่วยผสมเกสรพืชตามธรรมชาติ และพืชผลทางการเกษตร สามารถสร้างความหลากหลายทางชีวภาพได้ ซึ่งสร้างมาลงเลี้ยงเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรโดยการเลี้ยงผึ้งโพรงให้ประสบความสำเร็จ ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และความหลากหลายของพืชอาหารผึ้ง มีปริมาณน้ำหวานและเกสรมากต่อเนื่อง เกษตรกรมือใหม่สามารถทำการล่อผึ้งโพรงจากธรรมชาติ มาใส่คอนเลี้ยงไว้ในกล่องเลี้ยงได้เอง ซึ่งการจัดการก็ไม่ยุ่งยาก ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ ประกอบกับผลิตภัณฑ์จากผึ้งเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ และน้ำผึ้งมีประโยชน์ต่อสุขภาพ เก็บไว้ได้นาน จำหน่ายได้ราคาสูง เป็นที่ต้องการของตลาด สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอีกทางหนึ่งด้วย

ทั้งนี้รูปแบบการเลี้ยงผึ้งโพรงไทยในปัจจุบัน มี 3 ขั้นตอน คือ 1) เลือกสถานที่ตั้งรังผึ้งโพรง โดยให้เลือกพื้นที่ที่มีพืชอาหารของผึ้งโพรงอุดมสมบูรณ์ ได้แก่ น้ำหวาน เกสรดอกไม้ และควรอยู่ใกล้แหล่งน้ำสะอาดร่มเย็นหรือใต้ต้นไม้ ไม่มีลมโกรก ห่างจากแหล่งชุมชน และปลอดจากการใช้สารป้องกันกำจัดแมลง 2) การหาผึ้งโพรงมาเลี้ยง สามารถเลือกทำได้หลายวิธีโดยการซื้อผึ้ง การล่อผึ้ง หรือการจับผึ้งเข้าคอนเลี้ยง ซึ่งหากใช้วิธีแรก คือการซื้อ ควรเลือกซื้อผึ้งที่มีรังสมบูรณ์มีตัวอ่อน น้ำผึ้ง และเกสรเพียงพอ รวมถึงต้องซื้อในช่วงที่ผึ้งอยู่กับที่เมื่เริ่มรังและเป็นช่วงที่มีดอกไม้บาน ส่วนอีกวิธีหนึ่ง คือการล่อผึ้ง เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในปัจจุบัน ช่วงเวลาที่เหมาะสมคือช่วงที่เริ่มหมดฤดูฝนและพืชกำลังออกดอก รังที่เหมาะสมในการล่อผึ้งควรทำจากไม้เก่าๆ หรือทำด้วยใบหรือทางมะพร้าว ก่อนที่จะนำไปวางรังล่อผึ้งจะต้องเตรียมไขผึ้งโพรงที่บริสุทธิ์ทาบริเวณฝารังก่อน ด้านหน้ามีรูให้ผึ้งเข้าออกได้ ควรตั้งให้สูงจากพื้นดินประมาณ 50 ซม. – 1 เมตร และควรดูแลทำความสะอาดรังไม่ให้มีมดเข้ามาทำรังอาศัยอยู่ โดยตรวจสอบรังทุก 7 – 10 วัน สำหรับวิธีสุดท้าย คือการจับผึ้งเข้าคอน เป็นวิธีการที่นำผึ้งที่อาศัยอยู่ตามโพรงไม้ โพรงหิน หรือซอกหิน หรือกำลังอพยพเกาะรวมกลุ่มกันบนกิ่งไม้ นำมา

ตัดรวงบังคับเข้าคอนแล้วนำไปวางเลี้ยงในกล่องเลี้ยงผึ้งที่เตรียมไว้ โดยการตัดรวงผึ้งในรังผึ้งมาใส่ในคอนผึ้ง หลังจากนั้นก็จับนางพญาผึ้งใส่กลัก และพยายามปิดตัวผึ้งเข้าในรังใหม่ให้มากที่สุด ผึ้งงานจะเข้าในรังใหม่ตามนางพญาผึ้ง ทั้งไว้ 2 – 3 วัน จึงปล่อยนางพญาผึ้ง จะได้รังใหม่มา 1 รัง ทำได้ทั้งปี โดยต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ รังเลี้ยง คอนผึ้ง รังล่อผึ้งโพรง ชุดป้องกันผึ้งต่อย หมวกกันผึ้งต่อย แปรงปิดตัวผึ้ง กลักขังนางพญา เครื่องพ่นควัน มีด ลวดแสแตนเลส เป็นต้น 3) การจัดการดูแลรังผึ้งโพรง ควรตรวจรังผึ้งทุก 10 วัน ในช่วงเช้าหรือเย็น

ส่วนข้อควรปฏิบัติการจัดการดูแลรังผึ้งโพรง ได้แก่ การตรวจภายนอกรังผึ้ง สังเกตได้จากตัวผึ้งที่เลี้ยงมีสุขภาพดี คือผึ้งงานมีเกสรติดขาหลังมา และบินเข้าออกจากปากทางเข้าสม่ำเสมอ หน้ารังสะอาด ไม่มีศัตรูรบกวน เช่น มด คางคก เป็นต้น การตรวจภายในรังผึ้ง ตรวจได้จากการดูปริมาณผึ้งให้สัมพันธ์กับคอน โดยที่มีผึ้งเกาะเต็มทุกด้านของคอน มีการเก็บน้ำผึ้งมาก และตรวจดูการวางไข่ของนางพญาผึ้ง นางพญาผึ้งที่ดีจะมีการวางไข่สม่ำเสมอ ผึ้งไม่ดุ ขยันหาอาหาร ต้านทานโรค และไม่ควรให้มีการสร้างหลอดนางพญาบ่อย ๆ ตลอดจนตรวจดูสภาพรวงผึ้ง โรคและศัตรูผึ้ง เช่น หนอนผีเสื้อกินไข่ผึ้ง ไรศัตรูผึ้ง ถ้ามีต้องป้องกันและกำจัด

สำหรับการเก็บน้ำผึ้งในได้คุณภาพควรเก็บในช่วงที่มีน้ำผึ้งปริมาณมากๆ น้ำผึ้งที่ได้ควรมีความชื้นไม่เกิน ร้อยละ 21 โดยการเก็บน้ำผึ้งจะมี วิธีเก็บ 2 วิธี ได้แก่วิธีที่ 1 เก็บน้ำผึ้งจากรังล่อ ผึ้งโพรงจะสร้างรวงอยู่ใต้ฝารัง ให้หงายฝารัง ตัดเอาเฉพาะรวงน้ำผึ้ง ส่วนรวงตัวอ่อนและดักแด้นำเข้าคอนแล้วเก็บไว้ในรัง นำส่วนที่เป็นน้ำผึ้งมาสับลงบนตะแกรงกรองแสแตนเลสเพื่อให้น้ำผึ้งไหลออกมา วิธีที่ 2 เก็บน้ำผึ้งจากรังที่นำรวงผึ้งใส่คอน ให้ตัดเฉพาะส่วนที่เป็นน้ำผึ้งแล้วนำไปสับบนตะแกรงเพื่อให้น้ำผึ้งไหลออกมา ในกรณีมีถังสไลด์ ให้นำรวงที่มีน้ำผึ้งมาปาดไขผึ้งที่ปิดหลอดรวงออกทั้งสองด้าน แล้วนำไปใส่ถังสไลด์แล้วกรองน้ำผึ้งด้วยตะแกรงกรอง จากนั้นทำการพักน้ำผึ้งไว้ในถังหรือภาชนะปากกว้าง ประมาณ 1 สัปดาห์ ควรกรองด้วยผ้ากรองอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้น้ำผึ้งที่สะอาดปราศจากสิ่งเจือปน แล้วจึงนำน้ำผึ้งไปบรรจุในภาชนะที่สะอาดเพื่อจำหน่ายต่อไป

กรมส่งเสริมการเกษตร ยกระดับแปลงนาเกลือ ผลิตเกลือขาว ไร้เกลือดำ

กรมส่งเสริมการเกษตร โชว์ผลสำเร็จโครงการยกระดับแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่และเชื่อมโยงตลาด กลุ่มเกษตรกรนาเกลือสมุทรสาครใช้เทคโนโลยีผ้าใบรองในแปลง ได้เกลือขาว ไร้เกลือดำ ดันขึ้น GAP พร้อมยกเป็นต้นแบบแก่เกษตรกรนาเกลือกลุ่มอื่น

นายจรูญ ประเสริฐ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวว่า จากการลงพื้นที่เพื่อตรวจเยี่ยมการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ที่สมัครเข้าร่วมโครงการยกระดับแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่และเชื่อมโยงตลาด พบว่า มีกลุ่มแปลงใหญ่หลายกลุ่มสามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการในการจัดหาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาพัฒนาอาชีพของกลุ่มได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างที่น่าสนใจกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มแปลงใหญ่เกลือทะเล หมู่ 5 ตำบลบ้านบ่อ อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเกษตรกรกลุ่มนี้ได้จัดซื้อผ้าใบมาปูพื้นนาเกลือทะเล เพื่อให้แก้ไขปัญหาด้านคุณภาพผลผลิตที่ไม่สามารถควบคุมได้จากกระบวนการผลิตเกลือสมุทรหรือเกลือทะเลแบบดั้งเดิม ซึ่งจะทำกับพื้นดินโดยตรง ทำให้เวลาเก็บเกี่ยวผลผลิตจะมีเศษดินติดมา หรือสีของเกลือไม่ขาวใส สำหรับการปูผ้าใบมาปูรองพื้นนาเกลือ จะทำให้ผลผลิตเกลือทะเลที่ได้มีสีขาว ใส และมีปริมาณเพิ่มขึ้น มีคุณภาพดีตรงความต้องการของตลาด รวมทั้งยังช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้อีกด้วย

สำหรับกลุ่มแปลงใหญ่เกลือทะเล หมู่ 5 ตำบลบ้านบ่อ อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสาคร ได้รับการสนับสนุนเพื่อจัดซื้อผ้าใบที่ปูพื้นนาเกลือทะเล จำนวน 12 ราย บนพื้นที่จำนวน 12 ไร่ จำนวน 2,208,000 บาท ซึ่งผลจากการปูผ้าใบในแปลงนาเกลือ (นาปรัง) จะช่วยลดค่าแรงงาน ค่าน้ำมันในการบดอัดพื้นดินในแต่ละรอบการผลิต รวมถึงค่าซ่อมเครื่องจักร ในขณะที่คุณภาพเกลือทะเลที่ได้นั้น พบว่าได้เกลือขาวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 80 (ราคาซื้อเกลือขาว 1.50 บาท/กิโลกรัม) เกลือกลาง ลดลงจากร้อยละ 60 เป็นร้อยละ 20 (ราคาซื้อเกลือกลาง 0.50 บาท/กิโลกรัม) และเกลือดำ จากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 0 คือ ไม่มีผลผลิตที่เป็นเกลือดำเลย (ราคาซื้อเกลือดำ 0.33 บาท/กิโลกรัม) และที่สำคัญ การปูผ้าใบในแปลงนาเกลือ (นาปรัง) จะช่วยเพิ่มรอบการผลิตเกลือ จากปีละ 5 รอบ เป็นปีละ 7 รอบ รวมถึงผลผลิตต่อรอบจะเพิ่มขึ้นจาก 24,000 กิโลกรัม/ไร่ เป็น 32,000 กิโลกรัม/ไร่ ทั้งนี้ผู้บริโภคสามารถมั่นใจได้ว่าผ้าใบที่ปูพื้นนาเกลือทะเล เป็นวัสดุที่ผลิตจากเม็ดพลาสติก High Density Polyethylene (HDPE) ผลิตจากเม็ดพลาสติกใหม่บริสุทธิ์ โดยไม่ผ่าน

การใช้งานมาก่อน และเป็นพลาสติกคุณภาพสำหรับอาหาร (Food grade) ที่มีใบรับรองคุณภาพแสดง
ขอบเขตต้องการแผ่นกันซึม (Geomembrane) สำหรับการใช้ปูพื้นบ่อผลิตเกลืออย่างถูกหลักอนามัยด้วย
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวอีกว่า นอกจากนี่ยังกรมส่งเสริมการเกษตรได้วางเป้าหมายให้สมาชิก
แปลงใหญ่ ทั้ง 12 ราย ดำเนินการผลิตตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการทำนาเกลือทะเล
และดำเนินการขอตรวจรับรองแหล่งผลิต GAP การทำนาเกลือทะเล และเกลือทะเลธรรมชาติ รวมถึงการ
ผลักดันการขอการรับรองสินค้าเกลือทะเล ให้เป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ของจังหวัดสมุทรสาครต่อไป
ในอนาคต ซึ่งจะเป็นช่วยเพิ่มมูลค่าผลผลิตให้สูงขึ้นได้

ยกระดับแปลงใหญ่‘นาเกลือ’สมุทรสาคร ใช้เทคโนโลยีผ้าใบรองแปลงนาผลิตเกลือขาว ดันเป็นเกลือ GAP สร้างมูลค่าเพิ่ม หนุนเป็นต้นแบบแก่เกษตรกรนาเกลือ

2 กุมภาพันธ์ 2565 นายจรูญ ราชประเสริฐ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เปิดเผยว่า จากการลงพื้นที่เพื่อตรวจเยี่ยมการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ที่สมัครเข้าร่วมโครงการยกระดับแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่และเชื่อมโยงตลาด พบว่า มีกลุ่มแปลงใหญ่หลายกลุ่มสามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการในการจัดหาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาพัฒนาอาชีพของกลุ่มได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้ ตัวอย่างที่น่าสนใจกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มแปลงใหญ่เกลือทะเล หมู่ 5 ตำบลบ้านบ่อ อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเกษตรกรกลุ่มนี้ได้จัดซื้อผ้าใบมาปูพื้นนาเกลือทะเล เพื่อให้แก้ไขปัญหาด้านคุณภาพผลผลิตที่ไม่สามารถควบคุมได้จากกระบวนการผลิตเกลือสมุทรหรือเกลือทะเลแบบดั้งเดิม ซึ่งจะทำกับพื้นนาโดยตรง ทำให้เวลาเก็บเกี่ยวผลผลิตจะมีเศษดินติดมา หรือสีของเกลือไม่ขาวใส จึงปรับเปลี่ยนเป็นการใช้ผ้าใบมาปูรองพื้นนาเกลือ จะทำให้ผลผลิตเกลือทะเลที่ได้มีสีขาว ใส และมีปริมาณเพิ่มขึ้น มีคุณภาพดีตรงความต้องการของตลาด รวมทั้งยังช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้ด้วย

สำหรับกลุ่มแปลงใหญ่เกลือทะเล หมู่ 5 ตำบลบ้านบ่อ อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสาคร ได้รับการสนับสนุนเพื่อจัดซื้อผ้าใบที่ปูพื้นนาเกลือทะเล จำนวน 12 ราย บนพื้นที่จำนวน 12 ไร่ จำนวน 2,208,000 บาท ซึ่งผลจากการปูผ้าใบในแปลงนาเกลือ (นาปรัง) จะช่วยลดค่าแรงงาน ค่าน้ำมันในการบดอัดพื้นดินในแต่ละรอบการผลิต รวมถึงค่าซ่อมเครื่องจักร ในขณะที่คุณภาพเกลือทะเลที่ได้นั้น พบว่าได้เกลือขาวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 80 (ราคาซื้อเกลือขาว 1.50 บาท/กิโลกรัม) เกลือกลาง ลดลงจากร้อยละ 60 เป็นร้อยละ 20 (ราคาซื้อเกลือกลาง 0.50 บาท/กิโลกรัม) และเกลือดำ จากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 0 คือ ไม่มีผลผลิตที่เป็นเกลือดำเลย (ราคาซื้อเกลือดำ 0.33 บาท/กิโลกรัม)

ที่สำคัญ การปูผ้าใบในแปลงนาเกลือ (นาปรัง) จะช่วยเพิ่มรอบการผลิตเกลือ จากปีละ 5 รอบ เป็นปีละ 7 รอบ รวมถึงผลผลิตต่อรอบจะเพิ่มขึ้นจาก 24,000 กิโลกรัม/ไร่ เป็น 32,000 กิโลกรัม/ไร่ ทั้งนี้ผู้ประกอบการสามารถมั่นใจได้ว่าผ้าใบที่ใช้ปูพื้นนาเกลือทะเล เป็นวัสดุที่ผลิตจากเม็ดพลาสติก High Density Polyethylene (HDPE) ผลิตจากเม็ดพลาสติกใหม่บริสุทธิ์ โดยไม่ผ่านการใช้งานมาก่อน และเป็นพลาสติกคุณภาพสำหรับอาหาร (Food grade) ที่มีใบรับรองคุณภาพแสดงขอบเขตต้องการแผ่นกันซึม (Geomembrane) สำหรับการปูพื้นบ่อผลิตเกลืออย่างถูกหลักอนามัยด้วย

อย่างไรก็ตามกรมส่งเสริมการเกษตรได้วางเป้าหมายให้สมาชิกแปลงใหญ่ ทั้ง 12 ราย ดำเนินการผลิตตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการทำนาเกลือทะเล และดำเนินการขอตรวจรับรองแหล่งผลิต GAP การทำนาเกลือทะเล และเกลือทะเลธรรมชาติ รวมถึงการผลักดันการขอการรับรองสินค้าเกลือทะเล ให้เป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ของจังหวัดสมุทรสาครต่อไปในอนาคต และจะเป็นช่วยเพิ่มมูลค่าผลผลิตให้สูงขึ้นได้ต่อไป

กรมส่งเสริมการเกษตร ยกระดับแปลงนาเกลือ ผลิตเกลือขาว ไร้เกลือดำ

กรมส่งเสริมการเกษตร โชว์ผลสำเร็จโครงการยกระดับแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่และเชื่อมโยงตลาด กลุ่มเกษตรกรนาเกลือสมุทรสาครใช้เทคโนโลยีผ้าใบรองในแปลง ได้เกลือขาว ไร้เกลือดำ ดันขึ้น GAP พร้อมยกเป็นต้นแบบแก่เกษตรกรนาเกลือกลุ่มอื่น

นายขจร เราประเสริฐ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวว่า จากการลงพื้นที่เพื่อตรวจเยี่ยมการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ที่สมัครเข้าร่วมโครงการยกระดับแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่และเชื่อมโยงตลาด พบว่า มีกลุ่มแปลงใหญ่หลายกลุ่มสามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการในการจัดหาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาพัฒนาอาชีพของกลุ่มได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างที่น่าสนใจกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มแปลงใหญ่เกลือทะเล หมู่ 5 ตำบลบ้านบ่อ อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเกษตรกรกลุ่มนี้ได้จัดซื้อผ้าใบมาปูพื้นนาเกลือทะเล เพื่อให้แก้ไขปัญหาด้านคุณภาพผลผลิตที่ไม่สามารถควบคุมได้จากกระบวนการผลิตเกลือสมุทรหรือเกลือทะเลแบบดั้งเดิม ซึ่งจะทำกับพื้นนาโดยตรง ทำให้เวลาเก็บเกี่ยวผลผลิตจะมีเศษดินติดมา หรือสีของเกลือไม่ขาวใส สำหรับการใส่ผ้าใบมาปูรองพื้นนาเกลือ จะทำให้ผลผลิตเกลือทะเลที่ได้มีสีขาว ใส และมีปริมาณเพิ่มขึ้น มีคุณภาพดีตรงความต้องการของตลาด รวมทั้งยังช่วยลดต้นทุนการผลิตได้อีกด้วย

สำหรับกลุ่มแปลงใหญ่เกลือทะเล หมู่ 5 ตำบลบ้านบ่อ อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสาคร ได้รับการสนับสนุนเพื่อจัดซื้อผ้าใบที่ปูพื้นนาเกลือทะเล จำนวน 12 ราย บนพื้นที่จำนวน 12 ไร่ จำนวน 2,208,000 บาท ซึ่งผลจากการปูผ้าใบในแปลงนาเกลือ (นาปรัง) จะช่วยลดค่าแรงงาน ค่าน้ำมันในการบดอัดพื้นดินในแต่ละรอบการผลิต รวมถึงค่าซ่อมเครื่องจักร ในขณะที่คุณภาพเกลือทะเลที่ได้นั้น พบว่าได้เกลือขาวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 80 (ราคาซื้อเกลือขาว 1.50 บาท/กิโลกรัม) เกลือกลาง ลดลงจากร้อยละ 60 เป็นร้อยละ 20 (ราคาซื้อเกลือกลาง 0.50 บาท/กิโลกรัม) และเกลือดำ จากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 0 คือ ไม่มีผลผลิตที่เป็นเกลือดำเลย (ราคาซื้อเกลือดำ 0.33 บาท/กิโลกรัม) และที่สำคัญ การปูผ้าใบในแปลงนาเกลือ (นาปรัง) จะช่วยเพิ่มรอบการผลิตเกลือ จากปีละ 5 รอบ เป็นปีละ 7 รอบ รวมถึงผลผลิตต่อรอบจะเพิ่มขึ้นจาก 24,000 กิโลกรัม/ไร่ เป็น 32,000 กิโลกรัม/ไร่ ทั้งนี้ ผู้บริโภคสามารถมั่นใจได้ว่าผ้าใบที่ปูพื้นนาเกลือทะเล เป็นวัสดุที่ผลิตจากเม็ด

พลาสติก High Density Polyethylene (HDPE) ผลิตจากเม็ดพลาสติกใหม่บริสุทธิ์ โดยไม่ผ่านการใช้งานมาก่อน และเป็นพลาสติกคุณภาพสำหรับอาหาร (Food grade) ที่มีใบรับรองคุณภาพแสดงขอบเขตต้องการแผ่นกันซึม (Geomembrane) สำหรับการใช้ปูพื้นบ่อผลิตเกลืออย่างถูกหลักอนามัยด้วย

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวอีกว่า นอกจากนี้ กรมส่งเสริมการเกษตรได้วางเป้าหมายให้สมาชิกแปลงใหญ่ ทั้ง 12 ราย ดำเนินการผลิตตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการทำนาเกลือทะเล และดำเนินการขอตรวจรับรองแหล่งผลิต GAP การทำนาเกลือทะเล และเกลือทะเลธรรมชาติ รวมถึงการผลักดันการขอการรับรองสินค้าเกลือทะเล ให้เป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ของจังหวัดสมุทรสาครต่อไปในอนาคต ซึ่งจะเป็นช่วยเพิ่มมูลค่าผลผลิตให้สูงขึ้นได้